

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

T/1376/32
2010 OKT 26.

Módosító javaslat

Dr. Kövér László

az Országgyűlés Elnöke részére

Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 94. § (1) bekezdése alapján az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló, T/1376. számú törvényjavaslathoz az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A törvényjavaslat a következő 72. §-a az alábbiak szerint módosul:

„72. § (1) A Jöt. 48/A. § (2) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem lehet elektronikus úton intézni:)

„*b*) a 31. § (2) bekezdés, a 32. § (1) bekezdés, az 58. § (11) bekezdés, az 59. § (2) bekezdés és a 71. § (1) bekezdés szerinti tevékenység folytatásának bejelentését,”

(2) A Jöt. 52. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke az 50. § szerinti, de az (1) bekezdésben nem említett ásványolajra

a) bioüzemanyag esetében az üzemanyagkénti felhasználásnak megfelelően az (1) bekezdés a), d), f) vagy g) pont szerinti ásványolajok közül a hozzá legközelebb álló ásványolajra meghatározott adómérték, illetve a 2207 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék bioüzemanyag esetében a 64. § (2) bekezdés szerinti adómérték,

b) benzin, illetve gázolaj adalékakénti, hígítóanyagakénti beszerzés, importálás, kínálás, értékesítés vagy felhasználás esetén az (1) bekezdés a), illetve d) pont szerinti adómérték,

c) az a)-c) pont alá nem eső ásványolaj esetében – az üzemanyagkénti vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti előállításnak, beszerzésnek, importálásnak, kínálásnak, értékesítésnek vagy felhasználásnak megfelelően – az (1) bekezdés a)-d) vagy f), g) pont szerinti ásványolajok közül a hozzá legközelebb álló ásványolajra meghatározott adómérték, figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezésére is.””

INDOKOLÁS

A módosító javaslat eltörli az agroüzemanyagok (bioüzemanyagok) adókedvezményét. Ezt azért szükséges megtenni, mert a jelenlegi vizsgálatok eredményei alapján a nagyarányú agroüzemanyag

termelés sem a szén-dioxid kibocsátás csökkentésnek, sem a munkahelyteremtésnek nem hatékony eszköze, ezért annak állami támogatása nem indokolt.

Az agroüzemanyagok előállításának magas az energiaigénye: sok esetben az előállítás során felhasznált fosszilis energia mennyisége közel azonos, mint amennyit végső soron az adott agroüzemanyagból nyerünk. Így az agroüzemanyagok terjesztésével alig, vagy semmivel sem járul hozzá a fosszilis energiafogyasztás csökkentéséhez és így a széndioxid kibocsátás csökkentéséhez (ez alól csak az ún. második generációs etanol lehetne kivétel, de ennek kifejlesztése igen vontatottan halad).

További probléma, hogy az agroüzemanyagok alapanyagait többnyire intenzív mezőgazdasági termeléssel állítják elő, ami jelentős környezetszennyezéshez, műtrágya- és növényvédőszer használathoz vezet és megerősíti a monokultúrákra alapozott mezőgazdasági termelést. Az agroüzemanyagok támogatása és elterjedése esetén ezek az intenzív kultúrák más tájhasználati formáktól veszik el a helyet, egyrészt élelmiszertermelésre alkalmas területektől, amelyek akár az élelmiszerek drágulásához is vezethetnek, másrészt természetes növényzettel borított, vagy éppen regenerálódó területektől, amelyekben szintén jelentős mennyiségű szén-dioxid van lekötve.

Ráadásul az Európai Unió, az OECD, valamint hazai kutatók tanulmányaiból is jól ismert, hogy a gépjármű-közlekedés nem fizeti meg az általa okozott költségeket. Az üzemanyagok adója jelenleg nagyjából a közlekedéshez szükséges infrastruktúra építésének, fenntartásának és üzemeltetésének a költségeit fedezi csupán, az okozott környezeti károkat egyáltalán nem. Így az agroüzemanyagoknak nyújtott adókedvezmények és közvetlen támogatások évente több tízmilliárd forint támogatást jelentenének a motorizációnak, amely ellentétes a szennyező fizet elvvel és a piacgazdaság elveivel.

A fenti aggályokat világszerte már évek óta széles körben és a legmagasabb szinteken is hangoztatják. Mindezek ellenére nem vethető el teljes mértékben az agroüzemanyagok előállítása. Azonban csak a kisebb üzemekben, decentralizáltan, elsősorban a helyi hulladékok és az alkalmankénti túltermelés feldolgozását, valamint a térségben történő felhasználását tartjuk elfogadhatónak, pl. biogáz előállítására. A nagy szállítási távolságokat, a nagy üzemméretből adódó feszítő nyersanyagellátási kötelezettségeket, valamint az exportot nemzetgazdasági és környezeti szempontból egyaránt megalapozatlannak tartjuk.

A módosítás elfogadása 2011-ben mintegy 10 milliárd forint államháztartási megtakarítással jár, hosszabb távon a megtakarítás ennél jóval magasabb lehet. A módosítás elfogadása ez utóbbi ok miatt különösen fontos, hiszen amennyiben ez nem történik meg, és az agroüzemanyagok használatát tovább ösztönözzük, akkor a bevételkiesés, illetve a károk gyorsan növekedhetnek, amit egyre nehezebb lesz majd korlátok között tartani.

Budapest, 2010. október 26.

Vágó Gábor
LMP

Scheiring Gábor
LMP

Szabó Rebeka
LMP